

עפ"ג (מרכז) 11147-10-23 - טארק זיאדה נ' מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ג 11147-10-23 זיאדה(עציר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 517875/2022

מספר בקשה: 2

בפני כבוד השופטת הבכירה, ברנט-אב"ד
כבוד השופט בורנשטין
כבוד השופט שני

טארק זיאדה (עציר)

המערער
נגד

מדינת ישראל

המשיבה

פסק דין

לפנינו ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום ברמלה (כבוד השופטת אילה אורן) בת"פ 38671-11-22 מיום 24.8.2023 במסגרתו הורשע המערער על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירות תקיפה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין, איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, היזק לרכוש במזיד לפי סעיף 452 לחוק העונשין ותקיפת קטין ע"י אחראי לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין.

על המערער נגזרו העונשים הבאים: מאסר בפועל למשך 4 שנים וחצי (54 חודשים); מאסר מותנה למשך 8 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר; מאסר מותנה למשך 4 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון לרבות איומים, ועבירת רכוש למעט החזקת נכס חשוד כגנוב למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר; תשלום פיצוי למתלוננת בסך 30,000 ₪.

כתב האישום המתוקן כולל אחד עשר אישומים, כאשר בפתח כתב האישום מתואר הרקע

לאותם אישומים. נאמר כבר עתה - הנסיבות המפורטות ברקע האישומים הן נסיבות ייחודיות וחריגות ביותר, ויש בהן כדי להעמיד את מעשיו של המערער במדרגת חומרה היוצאת דופן. המתלוננת, שאומצה

בילדותה, ביקשה לאתר ולהתאחד עם הוריה הביולוגיים. במשימתה זו הצליחה, אלא שכתוצאה מכך היא מצאה עצמה, בתוך פרק זמן קצר, חיה בגיהנום עלי אדמות. כפי שהסתבר עד מהרה, אביה הביולוגי, במקום לתמוך בה ולסייע לה, במקום לשמוח על כך שאחרי שנים רבות זכה בבתו, פרי חלציו, בחזרה, במקום להיות עבורה אב רחום, מיטיב ומושיע, כפי שציפתה - נהג כלפיה באלימות ברוטלית וקשה, בהשפלה ובהחפצה עד ששבר את גופה ורוחה. סיפור יפה ואנושי של איחוד בין בת מאומצת לבין אביה מולידה, הפך לסיפור אימה, לסרט זוועות.

ואלו תמצית האירועים המפורטים בכתב האישום כפי שתוארו בגזר הדין:

בחודש דצמבר 2021 פתחה המתלוננת את תיק האימוץ והתוודעה לזהות הוריה הביולוגיים - הנאשם ואימה הגב' ס' ס' (להלן: "אימה הביולוגית"), שעימה היא בקשר גם כיום. הנאשם נשוי לגב' ה' (להלן: "אשתו") ואב לשישה ילדים קטינים (בני 4 עד 16): חמש בנות ובן (יליד 2007) (להלן: "הבן") (להלן: "בני המשפחה"), ובתקופה הרלוונטית לכתב האישום התגורר עם משפחתו בדירה בעיר רמלה (להלן: "הבית"). בחודש אוגוסט 2022 עברה המתלוננת לדירה בעיר רמלה סמוך לבית הנאשם ומשפחתו.

מהאישום הראשון עולה כי בתאריך 8.11.2022 בשעה 09:00 לערך, בהיותם בבית, אמר הנאשם למתלוננת שהוא יכול להכותה עד השעה 14:00 משום שבנותיו לא נמצאות בבית. על רקע כעסו משלא סרה המתלוננת למרותו, הכה אותה הנאשם במקל דק וארוך (להלן: "המקל"), והבהיר לה שהוא מכה אותה כדי שלא תזלזל בו. בשעת ערב מאוחרת, בטרם עלתה המתלוננת על יצועה בבית, איים עליה הנאשם באומרו **"אני בן זונה אם אני לא לוקח את כל הראשים שלך ושל אחיות שלך ושל הנא בשקית ונעצר, רק את הבן אני משאיר"**. בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירות איומים ותקיפה סתם, לפי סעיפים 192 ו-379 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

באישום השני הודה הנאשם בכך ששבוע עובר ליום 9.11.2022 בערה חמתו משום שהמתלוננת דיברה בקול רם מדי לטעמו, אז הוא הכה אותה בעוצמה רבה בשתי מכות אגרופ בראשה. כפועל יוצא מכך נחבט ראשה של המתלוננת בקיר ודם ניגר מאוזנה, ולמרות זאת הנאשם המשיך להכותה בבטנה. בגין מעשים אלו הורשע הנאשם בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין.

באישום השלישי הודה הנאשם כי ביום 1.11.2022, בתגובה להודעת המתלוננת כי ברצונה לעזוב את הבית עקב חששה מפניו והרגשתה כי הוא לא מבין אותה, סטר לה הנאשם מספר פעמים בפניה, ואיים להכותה באמצעות המקל. בגין מעשים אלו הורשע בעבירות איומים ותקיפה סתם, לפי סעיפים 192 ו-379 לחוק העונשין.

באישום הרביעי הודה הנאשם כי שלושה שבועות עובר ליום 9.11.2022, בעת שהמתלוננת הייתה בדרכה חזרה מעבודתה, היא שוחחה עימו בטלפון ושאלה אם הוא מתגעגע אליה. הנאשם השיב בשלילה, והסביר זאת באומרו שהיא ממרה את פיו. כשהגיעה המתלוננת סמוך לדירתה, התקשר אליה הנאשם וצעק עליה בדרישה שתגיע אליו. המתלוננת החלה לרעוד וניגשה לדירתה, שם המתין לה הנאשם וישב עם גבו לדלת. כשבירכה אותו המתלוננת לשלום, סימן לה הנאשם בידו לשבת מולו, דחף באמצעות רגלו את השולחן לעברה, אמר לה **"אני מדבר איתך למה את שותקת"**, והטיח בה

האשמות כי היא לא מכבדת אותו.

אז ביקש הנאשם מהמתלוננת לשלוח הודעה לאימה הביולוגית על כך שהיא בביתו ולא באילת, אך היא לא הבינה את פשר בקשתו, ובתגובה משך הנאשם בשיערות ראשה, הכה אותה באגרופים, השליך לעברה פחית בירה, והורה לה לנקות אחריו. בגין מעשים אלו הורשע הנאשם בתקיפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק העונשין.

באישום החמישי הודה הנאשם בכך שבמועד שלא ידוע במדויק במהלך חודשים יולי-אוגוסט 2022 שכבה המתלוננת על מזרן בביתו, והוא הורה לה לישון. המתלוננת לא הצליחה להירדם, והרימה את ראשה כדי לראות אם הנאשם ער, וחזרה ונשכבה על המזרן. לפתע הכה אותה הנאשם במכת אגרופ באפה, ואיים עליה באומרו "**זהו, אני הולך לשחוט אותך, אני אראה לך מה זה**". בכך הורשע בעבירות איומים ותקיפה סתם, לפי סעיפים 192 ו-379 לחוק העונשין.

באישום השישי הודה הנאשם כי בחודש אוגוסט 2022, לאחר שהמתלוננת לא עמדה בתשלום דמי השכירות בדירתה בגבעת שמואל, היא עברה להתגורר בדירה קרובה לבית הנאשם. סמוך לאחר מכן איים עליה הנאשם כי אם היא תדבר עם אחד משכניה הוא יהרוג אותה. הנאשם הוסיף ואיים באומרו: "**תכיני את הקבר לעצמך**", והודיע לה שבנו ילון עימה בדירתה. בגין אישום זה הורשע הנאשם בביצוע עבירת איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

באישום השביעי הודה הנאשם כי בחלוף שבוע ממעבר המתלוננת לדירתה ברמלה, לאחר שהזמינה טכנאי מצלמות אבטחה בהתאם לדרישתו, ובעת ששהה הטכנאי בדירתה עם הבן, התקשר אליה הנאשם והורה לה למחוק תמונה מהטלפון שלה. המתלוננת לא הבינה את בקשתו, ובחלוף כדקה התייצב הנאשם מחוץ לדירתה חמור סבר, ובנוכחות בנו משך באוזנה של המתלוננת, הכה באגרופ במותנה, וגרר אותה לחזית הבניין באומרו: "**את רוצה שאזיין אותך לפני כולם**". בהמשך פנו הנאשם והמתלוננת לכיוון ביתו, והיא הציגה בפניו את הטלפון שלה במטרה לפייסו. בתגובה השליך הנאשם את הטלפון על הרצפה בעוצמה, ושבר אותו. בגין מעשים אלו הורשע בתקיפה סתם והיזק לרכוש במזיד, לפי סעיפים 379 ו-452 לחוק העונשין.

באישום השמיני הודה הנאשם כי במהלך ספטמבר 2022, בעת שהכין עם המתלוננת ארוחת ערב, שתה הנאשם מספר פחיות בירה. לפתע בערה חמותו של הנאשם והוא הורה למתלוננת לשתוק, להשאיר את הטלפון שלה, וללכת לדירתה. בטרם עזבה המתלוננת את הבית אמר לה הנאשם שהיא לא תאכל עימם, וכשבנו יסיים לאכול הוא יגיע לדירתה כדי לישון עימה. המתלוננת הלכה לדירתה, ולאחר מספר דקות הגיעה אחותה והשיבה לה את הטלפון. כעבור שעה התקשר אליה הנאשם והורה לה לבוא לאכול עימם ארוחת ערב. המתלוננת, שחששה להמרות את פיו של הנאשם הגיעה מייד אל הבית, ועזרה לערוך את השולחן. אז אמר הנאשם לבני המשפחה שיאכלו, הלך לחדרו והפטיר בערבית שעל המתלוננת לסיים לאכול, וביקש שיעדכנו אותו אם היא לא עושה כן. בחלוף מספר דקות שב הנאשם עם המקל וקילל את המתלוננת.

הנאשם הורה למתלוננת להתיישב לצידו ולהקליד הודעה, ולאחר מכן להיכנס לחדר האמבטיה. אז אמרה המתלוננת כי היא לא יכולה כיוון שאחותה התקלחה באותה עת, ובתגובה הרעים הנאשם בקולו

והורה לה להיכנס למקלחת. כשהבחין הנאשם כי המתלוננת נכנסה למקלחת עם הטלפון הנייד שלה, הוא נכנס לחדר האמבטיה ולקח את הטלפון מידה בעודה ערומה. כשיצאה מהמקלחת הבחינה המתלוננת שהנאשם קורא את הודעותיה, וביניהן הודעות ששלחה לאימה הביולוגית וסיפרה לה על אודות סבלה. הנאשם זעם, קילל את המתלוננת נמרצות, השליך את הטלפון ארצה, גרם לו לסדק, והורה לה לשוב לדירתה. כשהגיעה המתלוננת לדירתה המתין לה הנאשם ליד הדלת ובידו המקל. אז הכה אותה הנאשם בכל חלקי גופה, בראשה, בגבה ובישבנה, וגרם לה חבלות קשות ושטפי דם בכל חלקי גופה. במעשים אלו הורשע הנאשם בעבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש והיזק לרכוש במזיד, לפי סעיפים 380 ו-452 לחוק העונשין.

באישום התשיעי הודה הנאשם כי ביום 22.8.2022 סמוך לחצות, לאחר שהמתלוננת התקשרה וסיפרה לו על ויכוח שהתנהל בינה לבין בנו, הגיע הנאשם לדירתה בסערה עם מקל מטאטא מפלסטיק בידו, סימן לשניים לשתוק, והכה אותם נמרצות באמצעות המקל. הנאשם חזר והנחית שוב ושוב את המקל בעוצמה רבה במכות כלפי בנו, עד שזה התקפל עם גופו על הרצפה. הנאשם המשיך והכה לסירוגין את המתלוננת בגבה וישבנה, עד שגם היא התקפלה על הארץ, ומעוצמת המכות נשבר המקל. אז ניגש הנאשם ונטל מקל מגב, והניפו בתנועת איום לעבר המתלוננת ובנו, והם התרחקו מפניו. הנאשם יצא מהדירה אך שב מייד, התקרב למתלוננת ובנו, סטר בפניהם והכה אותם באגרופים. בעקבות כך נגרמו למתלוננת שטפי דם בכל חלקי גופה. בגין מעשים אלו הורשע הנאשם בעבירות תקיפת קטין בידי אחראי, ותקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיפים 382(ב)(2) ו-380 לחוק העונשין.

באישום העשירי הודה הנאשם כי במהלך חודש הרמדאן, במחצית שנת 2022, הוא הבחין שהמתלוננת, שישבה בסלון הדירה, התכתבה בטלפון הנייד שלה, ורשימת אנשי הקשר שלה כללה גברים. הנאשם תחקר אותה על כך, ובתגובה השיבה לו המתלוננת שהיא מתכתבת עם חבר ללימודים. אז צעק עליה הנאשם, נטל פטיש, והלם בטלפון הנייד שלה עד שנשבר. לאחר מכן שלח הנאשם הודעה קולית לחבר שעיו התכתבה המתלוננת, הורה לו לנתק עמה קשר, ואיים על המתלוננת באומרו: "**אוי ואבוי לך אם תהיי בקשר עם גברים**". בגין מעשים אלו הורשע הנאשם בעבירות היזק לרכוש במזיד ואיומים, לפי סעיפים 452 ו-192 לחוק העונשין.

באישום האחד עשר הודה הנאשם כי עובר לחודש אוגוסט 2022, בשעת לילה, הוא הגיע יחד עם חבר לבקר את המתלוננת בדירתה בגבעת שמואל, והשלושה שוחחו ברחוב. בסיום המפגש ליווה הנאשם את המתלוננת לדירתה, אז היא ביקשה לחבקו ולאחל לו לילה טוב, ובתגובה הכה אותה הנאשם במכת אגרוף חזקה בפניה. המתלוננת, שנדהמה ממעשיו של הנאשם, שאלה אותו לפרש התנהגותו, והלה השיב: "**יופי דיברת עם האחר אפילו לא התייחסת אליי, אני מתחרט שבאתי מבחינתי הזדיינתם**", ומייד אחר כך חיבק אותה ונשק לה. באישום זה הורשע הנאשם בעבירת תקיפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק העונשין.

המתלוננת העידה בשלב הטיעונים לעונש וסיפרה בעדותה כי היא אומצה בגיל שנתיים וחצי, אך גילתה על כך רק בגיל העשרה. כשנתיים עובר לעדותה, בהיותה בת 22 פתחה את תיק האימוץ ואיתרה את הוריה הביולוגיים, לרבות לאחר סיוע של התקשורת. עוד סיפרה כי במשך כחודשיים מיום

היכרותה עם אביה היא חשה שייכות וביטחון בנוכחותו, אך המצב התהפך, שליטת הנאשם עליה התהדקה, הוא דרש לדעת פרטים מדויקים על אורחות חייה, והיא חשה צורך בהגנה מפניו.

המתלוננת סיפרה כי הנאשם נהג לעיין בטלפון הנייד שלה, לקלל ולהשפיל אותה, לאיים עליה, להכות אותה במקל שגרם למכאובים גם שעות לאחר כל תקיפה. היות שלא ידעה לצפות את ההתפרצויות של הנאשם, היא פחדה ממנו מאוד. היא סיפרה שבעקבות מעשיו של הנאשם מצבה התערער, היא לא הצליחה לעבוד ופיטרו אותה מספר פעמים מעבודתה. המתלוננת העידה שהיא סובלת מהתקפי חרדה, מתקשה לישון, להתרכז ולנהל אורח חיים תקין, וכי היא שוהה במקלט לנפגעות אלימות, ורואה מול עיניה מדי יום ביומו את המקל שבאמצעותו תקף אותה הנאשם.

בגזר דינו בית המשפט קמא התייחס לכך שמדובר במקרה ייחודי של אלימות פיזית ומילולית מתמשכת שהפגין המערער כלפי בתו. המעשים שביצע חמורים ביותר והם פגעו פגיעה קשה בערכים המוגנים של שלמות הגוף והנפש, הביטחון האישי והרכוש, שלפגיעתם בתוך התא המשפחתי משנה חומרה שכן מקום זה אמור להיות מקומם המוגן והבטוח של ילדים מפני כולי עלמא. המערער פגע במתלוננת פעם אחר פעם במעשי אלימות שהותירו בה חבלות וצלקת, רמסו את כבודה כאדם וכאישה וערערו את נפשה ונתיב חייה המורכבים מראשיתם.

בית משפט קמא קבע, כי מתחם העונש ההולם את מעשיו של המערער נע בין 3 עד 6 שנות מאסר בפועל. בית המשפט הביא בחשבון בין מכלול שיקוליו את מצבו המשפחתי של המערער, הרשעותיו הקודמות, ובכלל זאת בעבירות אלימות בתוך המשפחה, מצבו הרפואי, וההודאה, שחסכה את עדות המתלוננת, והשית על המערער את העונשים המפורטים לעיל.

לטענת המערער שגה בית משפט קמא שגה כאשר סטה לחומרה מהענישה הנוהגת במקרים מסוג זה והחמיר בעונשו. כמו כן שגה בית משפט קמא בקביעת מתחם הענישה בקובעו מתחם ענישה מחמיר שאינו מותאם לנסיבות העבירה ואינו עולה בקנה אחד עם הפסיקה, לרבות זו שהובאה על ידי בית משפט קמא. עוד נטען כי שגה בית המשפט בקביעת מיקומו של המערער בתוך מתחם הענישה ולא נתן משקל מספק להודאתו של המערער, כמו גם לעובדה שכל הרשעותיו של המערער התיישנו, ואף שגה לגבי נתוני הרשעה מסוימת עקב מידע שגוי שנמסר ע"י המאשימה. עוד נטען כי שגה בית משפט כאשר בעת עדות המתלוננת לעונש אפשר לה להעיד על אירועים שלא נזכרו בכתב האישום המתוקן, וחרף התנגדות ההגנה לא הבהיר למתלוננת את מסגרת עדותה ובכך נחשף לאמירות לא קבילות שלה.

ב"כ המערער הפנה לשלוש שגגות שנפלו בגזר הדין, ואשר לטענתו קיים חשש לפיו היה בהן כדי להשפיע על תוצאת גזר הדין. האחת, כי בית משפט קמא ציין שעבירת האלימות שעבר המערער בעברו הופנתה כלפי אשתו, וזאת בשעה שהעבירה נעברה כלפי אמו. השנייה, כי בית המשפט ציין שהמערער הורה למתלוננת להתקין מצלמות הבטחה על מנת לעקוב אחריה, למרות שהדבר לא נזכר בכתב האישום. השלישית, כי בית המשפט התייחס לדברי המתלוננת לפיהם לא פנתה לקבלת טיפול רפואי בשל חששה מהמערער, וזאת למרות שהדבר לא נזכר בכתב האישום.

נוכח האמור עתר המערער להקלה בעונשו.

ב"כ המשיבה סמכה ידה על גזר דינו של בית משפט קמא, והדגישה את חומרת מעשיו של המערער בהתחשב הן בריבוי המעשים ועוצמתם, והן בנסיבות החריגות כעולה מהרקע לאישומים ומדברי המתלוננת.

לאחר שעיינו בגזר דינו של בית משפט קמא, ונתנו דעתנו לטענות הצדדים, לא מצאנו כל מקום להתערבותנו.

כפי שצינו בפתח הדברים, מדובר במקרה ייחודי ובנסיבות חריגות, הצובעות את מעשיו של המערער בצבעים מחמירים באופן מיוחד. בית משפט קמא תיאר בגזר דינו את החלל האישי והעדר תחושת השייכות שליוו את המתלוננת כל חייה, ואשר פינו את מקומם לתקווה של הגשמת חלום לביסוס קשר חם עם אביה. אלא שאביה, זמן קצר יחסית לאחר שרכש את אמונה וקירב אותה אליו, ניפץ את החלום, והותיר את המתלוננת שבורה בגוף ובנפש. צדק בית משפט קמא שקבע כי מקרה חריג זה מחייב להשמיע קול ברור וחד משמעי של הוקעת מעשי העבירה שביצע המערער, באמצעות ענישה מחמירה ומרתיעה.

וכך תיאר בית משפט קמא את מעשיו של המערער, ודברים אלה מקובלים עלינו ככתבם וכלשונם:

"חודשים בודדים לאחר שהמתלוננת הכירה את אביה ביוזמתה, הוא רכש את אמונה ואת מבטחה בו, וניצל את הצורך שלה לזכות באהבתו לראשונה בחייה ולחוש תחושת שייכות וביטחון שכה היו חסרים לה. מתוך צורכי השליטה שלו ודפוסיו האלימים פגע הנאשם במתלוננת, פעם אחר פעם, במעשי אלימות ללא רחם, שהותירו בה חבלות וצלקת, רמסו את כבודה כאדם ואישה צעירה, וערערו את נפשה ואת נתיב חייה המורכבים מראשיתם".

ובהמשך הוסיף:

"מעשיו של הנאשם כלפי המתלוננת וכלפי בנו נגועים בפגם מוסרי חמור. הנאשם קיבל מתנת חיים - את בתו המאומצת שרצה בהתרגשות אל חיקו. בתוך זמן קצר נתנה בו המתלוננת אמון, פתחה בפניו את חייה, וחשה ביטחון ושייכות בנוכחותו. כפי שטען הסנגור, ברבות השנים ונסיבות החיים נוצר פער גדול בין הנאשם, בהיותו ערבי מוסלמי, לבין המתלוננת, שגדלה במשפחה מאמצת יהודית חרדית. לטענת ההגנה כל רצונו של הנאשם היה לשלוט בבתו האבודה שחזרה לחייו. אלא שבכך היה טמון שורש הרע, משום שהנאשם התייחס לבתו כאל קניינו, וניסה לעצב אותה בכוח לפי תפיסת עולמו, מתוך חשיבה מעוותת ודפוסי שליטה אלימים פוגעניים ודורסניים. במשך חודשים פגע הנאשם במתלוננת בהתנהגות משפילה, מבזה, כואבת וקשה. הוא רמס את פרטיותה ואת כבודה - הן כאישה והן כאדם בעל צרכים, רצונות, מחשבות וחירות בסיסית - וחדר ברגל גסה לכל תחומי חייה. הנאשם שלט בבתו ללא מיצרים וללא רסן. בסיכומו של דבר הורשע הנאשם בביצוע חמש עבירות איומים כלפי המתלוננת; בשש עבירות תקיפה סתם; בשלוש עבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש; ובשלוש עבירות של היזק בזדון לרכוש. במעשיו נקט

הנאשם אלימות פיזית ונפשית בוטה ומכוערת. הוא הכה את המתלוננת בעוצמה במספר הזדמנויות באמצעות מקל, השליך עליה חפצים, תקף אותה באגרופים ללא רחם בחלקי גופה השונים, משך באוזנה אל מול אחיה הקטין, משך בשיערות ראשה ותקף ללא רחם גם את בנו - אחיה למחצה - לנגד עיניה. הנאשם עיין בטלפון הנייד שהחזיקה המתלוננת, שבר אותו מספר פעמים, איים עליה באיומים מוחשיים שיפגע בה ובחייה, אסר עליה להיות בקשר עם שכניה ודרש שתתקין מצלמות אבטחה בדירתה, פרץ למקלחת בזמן שהתקלחה והייתה ערומה, ודאג "להשגחה" צמודה עליה בסיוע בנו הקטין, הצעיר ממנה בהרבה. כעולה מעדות המתלוננת לעונש וממסכת האישומים בהם הודה, הנאשם הילך עליה אימים, למרות שכל חפצה היה לקבל חיבוק ומשענת ממנו. תחתם נפגעה המתלוננת מנחת זרועו של הנאשם פעם אחר פעם. כפי שטענה ב"כ המאשימה, הנאשם הפך עבור בתו ממגן לאויב, הטיל עליה צל כבד ופגע בה ממשית, הן בגופה והן בנפשה"

בית המשפט קמא ציין כי איתור פסיקה נוהגת, ממנה ניתן לגזור את עונשו של המערער, אינה פשוטה מחמת חריגות המקרה, אך פסקי הדין אליהם הפנה מלמדים כי העונש שהוטל על המערער אינו חורג באופן ממשי מהענישה במקרים שבהם היקף ועוצמת האלימות דומה להיקפם ועוצמתם במקרה דנן, אך אינם כוללים מרכיב של חומרה חריגה ומיוחדת כדוגמת זו הקיימת במקרה דנן, כפי שכבר הבהרנו לעיל (ראו: עפ"ג (מרכז-לוד) 11067-07-19 **מגרלשוילי נ' מדינת ישראל** (19.11.2019); עפ"ג (מרכז-לוד) 47964-06-22 **דראגה ואח' נ' מדינת ישראל** (9.1.2023); עפ"ג (מרכז-לוד) 62344-06-22 **זוהר נ' מדינת ישראל** (7.11.2022)). בת"פ (ב"ש) 24402-02-17 **מדינת ישראל נ' פלוני** (3.5.2018); רע"פ 6464/10 **דנון נ' מדינת ישראל** (20.9.2010); עפ"ג (מרכז-לוד) 21079-01-23 **מהגרפטה נ' מדינת ישראל** (6.3.2023); עפ"ג (מרכז-לוד) 10457-05-21 **רחמים נ' מדינת ישראל** (7.11.2021)).

טען ב"כ המערער כי בסופו של יום המדובר בעבירות של "תקיפה סתם" ו"איומים", וכך ראוי להתייחס אליהן.

טעות בידו, והיטב הבהיר בית משפט קמא כי "הכותרות" המשפטיות "היבשות" הניתנות לעבירות שביצע המערער כלפי בתו, אינן משקפות את היקפה ועוצמתה של החומרה הרבה הקיימת בנסיבות המקרה דנן. וכך ציין בית משפט קמא בעניין זה:

"ויודגש, כי אומנם במרבית המקרים עסקינן בעבירות "תקיפה סתם" ו"איומים", ואולם, בנסיבותיהן טמונה חומרתן הרבה. הנאשם שבר את רוחה של המתלוננת ואת גופה, וכך מימש את מטרתו - להביא לשליטה מוחלטת שלו בבתו הבגירה. במעשיו כלפי המתלוננת היה רכיב של ביזוי והשפלה, ומכלול מעשיו נושקים לעבירת ההתעללות. חומרה רבה יש במעשי הנאשם גם כלפי בנו, שהנאשם הפליא בו מכותיו כאילו היה זה עניין של מה בכך, מעשה של יום ביומו".

בית משפט קמא התייחס לדברי המתלוננת, ולנזקים הכבדים שגרם לה המערער, בגופה ובנפשה.

דבריה כי "אין יום שאני לא רואה את המקל מול הפנים שלי ואת ההשפלות [...]" יש בהם כדי לזעזע כל לב אנוש.

המתחם שקבע בית משפט קמא הוא מתחם הולם המתאים לחומרת המעשים ולא מצאנו כל מקום להתערב בו. הוא הדין במיקומו של המערער בתוך המתחם, כאשר על פניו ניכר שבית משפט קמא הביא בחשבון את כלל הנסיבות, הן לחומרה, ובכלל זאת עברו הפלילי, לרבות בעבירות אלימות, והן לקולא, לאמור - הודאתו, אשר מנעה את הצורך בהעדת המתלוננת, וכן את מצבו הרפואי המורכב.

בסופו של יום העונש שהוטל על המערער עולה בקנה אחד עם העושה ועם מעשיו.

נוסיף כי לא מצאנו ש"השגגות" בגזר הדין אליהן הפנה ב"כ המערער יש בהן כדי לשנות את התוצאה האמורה. העובדה כי המערער נקט בעבר באלימות כלפי אמו ולא כלפי אשתו, אין בה כדי להפחית כהוא זה מהחומרה הגלומה בעברו הפלילי של המערער. בסופו של דבר לפניו מי שנוקט באלימות כלפי בני משפחתו, תהא זה אמו או בתו. העובדה כי המתלוננת תיארה את מידת חששה מהמערער כדי כך שנמנעה מלפנות לקבלת טיפול רפואי, נועדה אך ורק לתאר את מידת חששה. ולבסוף, כתב האישום (האישום השמיני) מציין כי המתלוננת התקינה מצלמות אבטחה בביתה לפי הוראת המערער, כך שטרוניית ב"כ המערער בעניין זה אינה ברורה. כך או כך, גם אם מדובר ב"שגגות", ברי כי אין בהן כדי להשפיע על התוצאה הסופית אליה הגיע בית משפט קמא, שהיא מקובלת עלינו ואינה מצדיקה את התערבותנו.

סוף דבר - הערעור נדחה.

בהתאם להסכמת הצדדים, פסק הדין יישלח אליהם באמצעות הדואר.

ניתן היום, י"א תמוז תשפ"ד, 17 יולי 2024, בהעדר הצדדים.

מיכל ברנט, שופטת בכירה
שמואל בורנשטיין, שופט
גיא שני, שופט